

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

חול המועד חג סוכות

כ' תשרי תשפ"ג 1150

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע	5:33	5:48	5:40	5:53	הדלקת נרות
מוצאי שבת	6:44	6:45	6:44	6:46	מוצאי שבת
רבנו תם	7:23	7:20	7:21	7:24	רבנו תם

היולא דצדיקיא

- כ. רבי אליעזר פאפו, מח"ס פלא יועץ
- כ. רבי יעקב יוסף מפולנאה
- כא. רבי אברהם שמואל בנימין סופר
- כא. רבי שמעון מונטיליה מחכמי טבריה
- כב. רבי דוד דיין רבה של צפת
- כב. רבי משה יעקב רביקוב 'הסנדלר'
- כג. רבי ראובן מלמד
- כג. רבי חיים מנחם דוד הורביץ מדז'קוב
- כד. רבי יעקב משה טולדיאנו מח"ס הים הגדול
- כד. רבי אלחנן סרוזצקין מח"ס למען אחי ורעי
- כה. רבי שמואל ישראל ראב"ד טיטאון
- כה. רבי לוי יצחק מברדיצ'וב
- כו. רבי אהרן מזיטומיר, בעל תולדות אהרן
- כו. רבי אליהו אביחצירא

משמיר לדוד

על ידי הישיבה בסוכה מגיעים לחיים נצחיים

בחג הסוכות נצטוונו על השמחה, ואכן גם בתפילות ובברכת המזון אנו קוראים לחג הסוכות 'זמן שמחתנו'.

ונראה בביאור הענין. הן ידוע הדבר כי בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות מתחילה נסיעתו של האדם לקראתו של הקב"ה, כדי לשוב אליו ולהתקרב אליו ולהיות בקרבתו, וכמו שאומר הכתוב (ישעיה נה, ו) 'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, להיות קרוב אל הקב"ה'.

וכיצד יכול האדם באמת להתקרב אל הקב"ה ולהימצא בקרבתו, לשם כך יש שלושה שלבים אותם צריך האדם לעבור וכי אז יוכל

אכן להיות קרוב אל הקב"ה. ראשית לכל צריך האדם לעשות הכנה טובה בימי הרחמים והסליחות, ובעיקר לקבל על עצמו קבלות טובות לשפר את המעשים, כמו שאכן כל יהודי ויהודי מקבל על עצמו קבלות טובות לתקן את המעשים ולשוב על כל החטאים כדי להתקרב אל הקב"ה.

ואולם בשלב הראשון לבדו אין די. בשל כך צריך האדם להגיע אל השלב השני, והוא עשרת ימי תשובה, כולל ימי ראש השנה, ימי הדין. בימים אלו אנו מתקדמים יותר ויותר יום אחרי יום להיות יותר ויותר קרובים אל הקב"ה, ובכל יום ויום יש לנו יותר ויותר פחד ואימה מהדר כבוד הקב"ה ומרוממות ה' וממלכותו אשר בכל משלה.

וכן בכל יום אנו מרגישים כיצד אנחנו מתקרבים אל ה', וכיצד הקב"ה נמצא איתנו בבחינת 'מלך בשדה'. כי כשם שאנחנו רוצים להתקרב אליו, כך מידה כנגד מידה, זה לעומת זה הקב"ה גם רוצה להתקרב אלינו, והוא יורד אלינו משמי שמיא ונמצא עמנו כמו מלך בשדה אשר יורד אל העם. וכך אנחנו מתקרבים לה' בכל יום עד יום הכיפורים, אז אנחנו רוצים להיות ממש קרובים אל הקב"ה, ואף מבקשים לזכות לקרבה הגדולה ביותר, בבחינת 'כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם וגו' לפני ה' תטהרו' (ויקרא טז, ל).

ורק לאחר מכן, לאחר שני השלבים הללו, אנחנו מגיעים אל השלב האחרון, הוא חג הסוכות. ללמדנו, כי בימי חג הסוכות הקב"ה פורס על עמו ישראל את שמוותיו הקדושים, ואז כל בני ישראל נדבקים אליו ומתקשרים בו בהקב"ה. והנה הכתוב אומר (ויקרא כג, מב) 'בסוכות תשבו שבעת ימים' וגו', סופי התיבות של ארבע תיבות אלו הם מו"ת"ת, על שם הכתוב (תהילים לד, כב) 'תמותות רשע רעה' וגו'. ללמדנו, כי על ידי הישיבה בסוכה אנו יכולים למותת ולסלק את כל הקליפות הטמאות הנקראים מוות, ומגיעים לחיים נצחיים.

ועוד, ראשי התיבות של 'בסוכות תשבו שבעת' הם שבת, שכן קדושת הסוכה גדולה וחשובה כמו קדושת השבת, להשפיע שפע ברכה והצלחה על כל יהודי ויהודי. וכמו שקדושת השבת משפיעה טובה וברכה על כל יהודי, וכמו שחג הזהיר הק' (ח"ב סג ע"ב) שבת קודש, מינה מתברכין כל שיתא יומין. פי', כל ימי השבוע מתברכים משבת קודש, כך גם הסוכה משפיעה

שפע ברכה והצלחה על כל יהודי. ואם קדושת הסוכה היא כה גדולה, עד שהיא מכוונת כנגד שני השמות של הקב"ה, והיא מסלקת את כל הקליפות הטמאות ומביאה חיות לעולם, והיא חשובה וקדושה כמו שבת קודש, וכל הבריאה כולה רמוזה בה. האם אין בכך שמחה גדולה ועצומה, להיותנו יושבים בסוכה הקדושה הדומה לקדושת השבת שהיא מעין עולם הבא, אם כן בוודאי נכון הדבר לקרוא לחג הסוכות זמן שמחתנו ולשמח בחג זה ביותר.

ואחר ככלות הכל, לאחר השמחה הגדולה של חג הסוכות כאשר אנו יושבים בכל יום ויום בצילא דמהימנותא ונהנין מזיו השכינה, ומקבלים בכל יום את האושפיזין עילאין קדישין, אז מגיע היום השמיני של החג - שמיני עצרת שהוא מעל לטבע, בו הקב"ה אומר לנו עצרו לפני עוד יום אחד, ונחוג בצוותא חדא. ולא עוד, אלא שגם קדושת יום זה גדולה ביותר, עד שהיא משפיעה קדושה לכל ימות השנה, ומהשפע הרוחני שיש ביום זה, ניתן לשאוב מעיינות של קדושה למשך כל ימות השנה הבאים עלינו לטובה.

ואכן מן הנכון לקרוא לחג הסוכות זמן שמחתנו, ואף לשמוח בחג זה בשמחה גדולה ויתירה. שכן לאחר כל השלבים והדרגות שהאדם עולה ומתעלה בהם מראש חודש אלול - חודש הרחמים והסליחות ועד ראש השנה, ולאחר מכן בעשרת ימי תשובה, ולאחר מכן ביום הכיפורים, ומיום הכיפורים הוא מגיע לחג הסוכות, אז הוא מגיע בחג זה לשלב האחרון בו האדם יושב בצילו של הקב"ה, ויושב בתוך שמוותיו הקדושים של הקב"ה שמקיפים אותו, וכי אז הסוכה נעשית עליו כמעין עולם הבא, שהוא כולו שבת ומלכות. וכל הקליפה כולה מתה בבחינת 'תמותת רשע רעה'.

ועל כולנה, האדם מתקדש ומיטהר בימים אלו, והוא פרוש לגמרי מהעולם הזה, משום שהוא יוצא מדירת קבע שלו המגושמת בגשמיות ובחומריות אל הסוכה שהיא צילא דמהימנותא, ויושב בצילו של הקב"ה. ובכך האדם עצמו מראה כיצד הוא פורש מהבלי העולם הזה המגושמים, וכל כולו קשור עם הקב"ה ועם שמוותיו הקדושים. עד שאז, לאחר הימים הקדושים הללו, כאשר הקב"ה כל כך שמח באדם, הוא אומר לאדם אל נא תעבור לפני, עצור עימי עוד יום אחד ונשמח הלאה בצוותא חדא ביום שהוא כולו שלי - עצרת לה' אלוקין.

ואז, לאחר יום זה מגיע יום שמחת תורה, בו אנו שמחים עם התורה ועם כל ההשגות הגדולות והקדושות שהשגנו במשך כל ימי החג. ולכן באמת יום זה נקרא בשם יום השמיני, כי שמיני הוא למעלה מהטבע, למעלה משבע. ואז השמחה עולה ומתעלה ומגיעים לשיא של שמחה בהש"ת ובתורתו.

קולמוס הלב

(סימן: חיים)

פיוט קדוש על אריכות הגלות בין האומות, מקולמוסו הטהור של כ"ק מרן רבינו חיים פינטו הגדול זיע"א

במסילת נעילה

שביבי אמונה ובטחון
מפקנסו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

היצר הרע מחליף את הטוב ברע

ולהתרחק מכל הנאות העולם הזה. יראתי באותה שעה לנפשי, פן הנסיעה הזו תזיק להשגות הרוחניות שמשתדל אני לרכוש לעצמי. ואז בהחלטה ברורה אמרתי "הסיעו אותי ברכב פשוט!"...

הסובבים אותי תמחו מאוד לשמע בקשתי. "מדוע כבוד הרב כה בז להנאות העולם?" פניתי אליהם ואמרתי "הנה התנא אומר (אבות ד, כב) יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה. ולכאורה זה מפליא, האם ייתכן באמת שאין כל קורת רוח בעולם הזה? האומנם אין בנמצא אנשים הנהנים ומתענגים כאן בעולם הזה? מדוע אם כן חז"ל מבטלים את כל התענוגות הללו כנגד שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא?"

התשובה היא, כי כאן זהו עולם השקר. שם זה עולם של אמת, עולם נצחי. כשאדם נהנה כאן בעולם הזה, לעולם לא תהא הנאתו מושלמת, כי יודע הוא שזה עולם חולף וארעי, וממילא גם הנאתו כאן היא רגעית וזמנית, חולפת ועוברת ואינה באה אלא לזמן קצוב. מה שאין כן התענוג של העולם הבא, זהו תענוג עקבי, תענוג שאינו נמוג וחולף לעולם, אין לו קץ וסוף. כמו שכותב בעל המסילת ישרים (בפרק א') שלהתענג על ה' יתברך, וליהנות מזיו שכינתו- זהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להימצא בזה העולם. לכן אין ערך ואין דמיון להנאה ולתענוג של העולם הבא, וכל הנאות העולם הזה הם כאין וכאפס לעומת רגע אחד של קורת רוח בעולם הבא". ואכן ניכר היה שדבריי חלחלו ללב השומעים, ופתחו להם צוהר להבין מהי משמעות האדם בזה העולם.

נוכחתי לראות עד כמה היצר מסמא את עיני האדם, שעה שביקרתי במיאמי בימי החנוכה התשע"ב, והוזמנתי לבקר בביתו של אחד מנכבדי המקום. כשנכנסתי לטרקלין המפואר, לא היה ניתן להתעלם מן הפאר וההדר ששררו בכל פינה. מימיי לא ראיתי בית מפואר ומושקע שכזה, ממש ארמון מלכים... עולם הזה במיטבו זעק שם מכל קרן זוית. ובנוסף לכך, בחנייה הצמודה לבית, עמדו מספר מכוניות שרד יוקרתיות.

בצאתי מן המקום, ליווה אותי בעל הבית עם קבוצת אנשים. הם נדהמו לראותני מתאנח במר נפשי...

"מדוע כבוד הרב נאנח?" שאלו כל הסובבים בתדהמה מהולה בפליאה. ענית להם "על ההשקעה המרובה בעולם של שקר אני נאנח... וכי האדם הזה ייטול עימו אלי קבר משהו מכל רכושו העצום? ודאי שלא. אם כן מדוע בוחר הוא להשקיע כל כך הרבה בעולם חולף ועובר, מדוע להתאמץ ולטרוח כל כך על עולם ארעי, וכי מדמה הוא בנפשו שיחיה כאן לנצח?!"

אלא שזוהי דרכו של היצר הרע, שאינו נותן זמן לאדם ואינו מניח לו לעצור ולחשוב על אחריתו. הוא הופך את השקר לאמת, מחליף לו את הטוב ברע, ודרכו לסמא את עיניו ולהחשיב לו את המר למתוק".

כשנפנינו לדרכינו, ביקשו המלווים להסיעני בחזרה ברכב השרד שעמד בחניה, נוצץ בברק, מכוננית זו שווה כיום למעלה ממאתיים אלף דולרים! אמרתי להם בנחישות "אינני מוכן להיכנס לרכב זה, ויהי מה". חשתי שאינני יכול ומסוגל ליהנות כל כך מתענוגי העולם, ועצם הנסיעה ברכב שכזה סותרת את כל דרכי. לא זו הנהגה של תורה, והלא יש להסתפק במועט

לעומתי בן שפחתי, ניצב לריב איתי קשתו דרוכה לירות תם, פתאום במסתרים הנה בניך בעתם, צר בדברים זרים למה אלוקים עזבתם, פזורים בהרים. א-ל נאמן הר הנסמון, המזומן. תנה, לעם לא אלמן.

חשתי ולא התמהמהתי, לעבוד עבודתי ודבר סופרים וחידותם, הלוא הם ספורים נפשי יצאה על דברתם, עמי הם צרורים הלוא המה כמו חותם, על לבי קשורים.

א-ל נאמן הר הנסמון, המזומן. תנה, לעם לא אלמן.

יצאתי חוץ למחיצתי, עניה סוערה אני כשה בין זאבים, רשעים אכזרים ויש לי כמה ערבים, תמימים וישרים הלוא המה כתובים, מילדי העברים. א-ל נאמן הר הנסמון, המזומן. תנה, לעם לא אלמן.

יוקם אכזר בן אמת, בזעם ועברה ועמך קהל נדיבים, יאירו במאורים מה להם עוד לעצבים, איך קץ הדרורים ארך והם ביד שובים, נתונים ומסורים.

א-ל נאמן הר הנסמון, המזומן. תנה, לעם לא אלמן.

מי יתן אשוב אל ביתי, עיר המעטירה: מעלותיה מרובים, כמה מפוארים: בימינך תקבל שבים, טהורים ושמורים: ושפוך חמתך על אויבים, השקמו תמרורים:

א-ל נאמן הר הנסמון, המזומן. תנה, לעם לא אלמן.

ארחות ישרים

הליכות והלכות בין אדם לחברו

החזקת תלמידי חכמים

מי שאינו יכול ללמוד תורה בעצמו והוא מחזיק תלמידי חכמים הלומדים תורה, יש אומרים שנחשב לו הדבר כאילו לומד תורה בעצמו.

אמנם מי שהוא יכול ללמוד והוא מסתפק בהחזקת הלומדים, אינו מקיים בכך מצוות תלמוד תורה.

במה מפטירים

הפטרת השבוע: "והיה ביום ההוא"

(יחזקאל לח. לט)

הקשר לחג סוכות: בהפטרה מסופר על מלחמת גוג ומוגוג שתפרוץ באחרית הימים, וכפי שקיבלנו מרביתנו ז"ל שמלחמה זו תפרוץ בימי חג הסוכות.

מז האוצר

ממשתתפו
של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה
פינטו שליט"א

רק אנו נמצאים עם ה' בצילא דמהימנותא

מסופר על האדמו"ר הרה"ק השר שלום זיע"א מבעלז, כי הוא היה מתבטא ואומר, כי הוא נושם את האויר של יום כיפור, כי גם האויר עצמו הוא קדוש והוא מקדש את הגוף. ועל כך היה אומר כי האויר של יום הכיפורים הוא קדוש, והוא מסייע לגוף להיטהר יותר ויותר.

וכהוספה על סיפור זה, הוספתי ואמרתי אני הקטן, כי אכן אמנם האויר שנושמים ביום כיפור הוא מטהר את הגוף ביום כיפור עצמו, והוא גם ממשיך להשפיע על האדם שפע ברכה והצלחה לכל השנה, בפרט כאשר האדם יושב לאחר מכן בסוכה, בצילו של הקב"ה, והוא מוקף בענני כבוד, ומתעלה בצל שמוותיו קדושים של הקב"ה, ולאחר מכן הוא עוצר לפני הקב"ה בחג שמיני עצרת. שכן אז האויר הקדוש של יום הכיפורים ממשיך להשפיע לימי חג הסוכות וליום שמיני עצרת, ואז האויר הזה ממשיך להשפיע לכל ימות השנה.

ואחר ככלות הכל, יש לנו לידע, כי העוצמה והמהות והשמחה של חג הסוכות היא קדושה וטהורה ושייכת רק לבני ישראל. שהרי ידוע כי הגויים אינם חפצים בכלל במצות סוכה, וכמו שאומרים חז"ל (עבודה זרה ג, א) כי כאשר הקב"ה רוצה לנסות את הגויים, הוא אומר להם לעשות סוכה בראש גגם, ולאחר מכן הוא מוציא חמה מנרתיקה, אבל אז הגויים בועטים בסוכה שנמצאת בראש הגג והולכים להם. משמע כי, העוצמה של חג הסוכות והקדושה של חג הסוכות והשמחה של חג הסוכות שייכת רק לבני ישראל, כיון שאנו בני ישראל מקיימים באהבה מצות סוכה גם כאשר החמה יוקדת, כיון שאנו חפצים לקיים את מצוותיו של השי"ת.

משום הכי, זאת צריכה להיות עצם השמחה שלנו. דהיינו, עלינו לשמוח כי אנו יהודים וכי השמחה הזאת היא רק מנת חלקנו, והיא שייכת רק לנו. ולכן כאשר אנו בני ישראל, חוזרים בתשובה שלימה בימים הנוראים ומתכוננים היטב לקראת חג הסוכות, אז אנחנו יכולים לשאוב קדושה ולאמת באמונה שלימה את מה שמתרחש בסוכה שהיא בית ה', שהרי שמות הקודש נקראים עליה.

ועל כך יש לנו להודות להקב"ה ולומר בפה מלא 'אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו' שאנו יהודים, ויש לנו את היכולת להתכונן כדבעי במשך כל ימי הרחמים והסליחות והימים הנוראים לקראת חג הסוכות, ולכן עלינו באמת לשמוח בחג הסוכות, כיון שרק אנו נמצאים עם ה' בצילא דמהימנותא.

א. יהיה שלחנו ערוך עם מפה פרוסה, ויקדש על היין קודם הסעודה, ויברך "בורא פרי הגפן" בלבד וישתה. והוא הנקרא: 'קידושא רבה' (קידוש גדול).

ב. יש ד' טעמים למה נקרא שמו קידוש גדול, הרי הוא קידוש קטן ולא ארוך כקידוש הלילה:

1. מפני כבודו, כמו שקוראים לעיור 'סגי נהור' (הרבה אור), שכאילו יש לו הרבה אור.
2. לפי שברכת 'הגפן' גדול כוחה, שהיא הברכה הראשונה שנקבעה בכל מקום שיש ברכות סדורות על הכוס, כנישואין, ברית מילה ועוד.
3. מפני סוד נעלם.

4. סעודת היום היא כנגד מידת היסוד הנקרא 'שבת הגדול', ולכן גם הקידוש של היום נקרא 'קידוש גדול'.

ג. טעם תקנת הקידוש בבוקר, שהרי כבר קדשנו על היין בליל שבת? הסיבה היא כדי שיהיה היכר ושינוי בין סעודת השבת לסעודת החול, שהרי בכל יום אדם חוזר לביתו אחר תפילת שחרית, נוטל ידיו, מברך המוציא וסועד את לבו, ואם יעשה כך גם בשבת, לא יהיה ניכר שסועד במיוחד לכבוד שבת, לכך מקדש על היין קודם הסעודה, כדי לייקר ולכבד את סעודת השבת.

ד. אם לא השיג יין לקידוש הבוקר, יקדש על רביעית (81 גרם) של "חמר מדינה", דהיינו משקה משכר שרגילים בו במדינה, כמו בירה לבנה, ערק, ליקר וכיוצא, ויאמר את פסוקי הקידוש ("אם תשיב משבת רגלך..."), ויברך שהכל וישתה רוב רביעית (41 גרם) בבת אחת. ואם אין לו "חמר מדינה", יקדש על משקה חשוב כמיץ טבעי אפילו שאינו משכר או על משקה קל. ואם אין לו, יקדש על הפת (והיינו, שיטול ידיו בברכה, יאמר פסוקי הקידוש, יברך המוציא ויאכל).

ה. אין לטעום לפני הקידוש, ואולם אשה שקשה לה להמתין עד שבעלה יבוא מבית הכנסת ויקדש, טוב שתקדש בעצמה על מיץ ענבים ותאכל לפחות כזית עוגה או תשתה רביעית מהיין, כדי שישב לה "קידוש במקום סעודה". אך אם לא נוח לה לקדש, רשאית לטעום בלי קידוש.

והטעם שמקילים בזה לנשים, כי עצם חיוב הנשים בקידוש היום, אינו מוסכם, ולדעת כמה מהראשונים, הנשים פטורות מקידוש היום לגמרי. ובצרוף שיש מתירים לטעום קודם קידוש היום, נמצא שלגבי טעימה קודם הקידוש לנשים, יש לנו ספק ספיקא, שמא הנשים פטורות מקידוש היום, ושמא מותר לטעום לפני קידוש היום. אבל לגברים בודאי שאסור לטעום לפני הקידוש, שהרי מבואר בשלחן ערוך (סימן רפט, א) שחייבים בקידוש היום, ואסורים בטעימה קודם לכן.

הידודי הפרשה

הידודים לחג סוכות

1. כיצד הקב"ה מנסה את אומות העולם?
2. איזו מלחמה עתידה לפרוץ בחג הסוכות?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משוררי נסת הגדולה

הגה"צ רבי משה יעקב הכהן רביקוב 'ה'סנדלר'

רבי משה יעקב הכהן רביקוב זצ"ל, שכונה בפי כל ה'סנדלר' מת"א, נולד בעיירה 'אוזורי' שבליטא, לאביו - חייט בנגלה וצדיק נסתר ששקד יומם ולילה על רזי התורה, והיה כבן שבעים כשבנו נולד. עד פטירתו בגיל 98, הספיק ללמד את בנו את אמנות הכנת הנעליים (סנדלרות) כמו גם את רזי התורה שלמד.

הדוגמה האישית לאהבת התורה שספג בבית, הובילה את רבי משה יעקב לדבוק בדרכו גם כשבגר - וכך נהג ללמוד תורה שבע שעות מדי יום, בטרם צאתו לעבודה כסנדלר.

בשנת תר"ע עלה ארצה והתיישב בכפר אוריה. בהיוודע דבר בואו לרבה של יפו, הראי"ה קוק, סבר הרב קוק כי מקומו של צדיק נסתר זה בריכוז יהודי גדול, ולא בכפר נידח! רבי יעקב רביקוב נסע אל הרב קוק ליפו, לפי הזמנתו, והלה הורה לו לפתוח חנות ביפו לצורך פרנסה.

רבי יעקב שכר חנות ברחוב שבזי בגבול יפו, קנה כלי סנדלרות ועורות ותלה שלט: 'סנדלריה'. את דירתו קבע בקרבת מקום, ותוך זמן קצר הפך ביתו לבית ועד, ורבים נושעו בו.

ר' ישראל גולדשמיט ז"ל שזכה להסיע ברכבו את החזו"א מספר פעמים לביתו של ה'סנדלר', היה מספר כי בהגיע החזו"א אל הצריף שם התגורר ה'סנדלר' היה מורה לו להמתין לו ברכבו, והחזו"א היה יוצא אל ביתו של ה'סנדלר' ושוהה שם שעה ארוכה, ולפעמים היה אורך הדבר מספר שעות!

ר' ישראל התפלא על הדבר, שהרי החזו"א היה מקפיד על זמניו שהיו מדודים אצלו, ואילו אצל ה'סנדלר' הרי הוא פתאום כאילו שוכח מזמנו היקר, ר' ישראל הרהיב עוז והעלה את התמיהה בפני החזו"א, אך החזו"א ענה לו כאשר פניו האדימו: "האם נראה לך שמדובר כאן מ'סנדלר' פשוט, הלא מדובר כאן מסנדלר קדוש שהוא ראש לל"ו צדיקים נסתרים שבדור".

בכל שבת היה נוהג ה'סנדלר' לדרוש ברבים בסעודת 'רעווא דרעוויך' בביהכ"נ שע"י ישיבת ה'יכל התלמוד' בת"א, דברי תורה אלו היה רושםם אח"כ בפתקאות ובהן ראשי פרקים מן הנאמר. בנו ר' יוסף ז"ל הדפיס את הדיבורים הללו בכמה עשרות עותקים לבאי ביתו ומקורביו, לימים התרבו הרשימות ומחבורות אלו הודפס לימים הספר 'ליקוטי רבי משה יעקב'.

כל המעיין ולו במקצת בספרו זה, רואה מיד את הדרושים העמוקים סודות טמירים ודברי קבלה, הבלולים גם מפשט רמז דרוש וסוד מלוקטים מספרים נדירים.

כשם שדרכו בחיים היתה פלאית כך גם פטירתו היתה בצורה פלאית. כאשר הרגיש שהגיע זמנו, ביום שמחת תורה, ביקש מבנו שיאמר עמו פרק קמ"ו שבתהלים, וכשהגיע למילים 'תצא רוחו ישוב לאדמתו' ביום ההוא אבדו עשתנוותיו, נרתע בנו לאחוריו בהבינו שאביו מתכוון להיפרד מהעולם לעולם האמת, ומיאן להמשיך ולומר עמו את הפרק, אך ה'סנדלר' ניצב בפתח הבית וביקש מיהודי עובר אורח שיכנס לביתו ויאמר עמו את הפרק, היהודי עשה כמצוותו, וכאשר סיים את הפרק נישק את המזוזה ועלה על מיטתו כשהוא מייחד ייחודים לשעה זו, ולפתע פרחה נשמתו הטהורה לשמי רום.

בצעירותו, נהג מידי יום חמישי לצאת למאפיות שבאזור לאסוף חלות ולחלקן בבתי יתומים ואלמנות, כששאלו אותו מהיכן יודע הוא אלו משפחות זקוקות לעזרה, היה משיב בחיוך: אני יודע...

הגרא"ד פרידמן שליט"א מרבני לונדון שזכה גם לפקוד את מעונו סיפר כי שני דברים ראו עליו כולם: "שפניו האירו וזרחו באור יקרות שלא מעלמא הדין, וכן באהבת ישראל ובשמירת הלשון המיוחדת. כאשר ביקרתיו הוא הראה לי את ספר שמירת הלשון שקנה מהחפץ חיים בעצמו, ובה היה שמור בצורה מבהילה כל שנותיו".

כל שנותיו היה קם מידי לילה בחצות הלילה, והיה מתחיל אז לומר תיקון חצות, ומיד לאחר מכן היתה לו קביעות לעסוק בתורת הנגלה והנסתר שבע שעות ברציפות עד אור הבוקר, אז היה מתפלל שחרית ושוב היה ממשיך ללמוד מספר שעות בהתמדה, ומשם היה פונה לחנותו בתקון המנועלים.

מקורבו הר"י הומינר סיפר ששמע מאחד משכניו בת"א שהעיד שהחשמל בבית ה'סנדלר' לא כבה כל הלילה, וכאשר שאלוהו מדוע הוא ער בשעות כה מאוחרות בלילה, היה משיב: אני מתקן מנעליים עבור ילדים הצריכים מחר להשכים ללמוד תורה...

משנראתה לו התשובה תמוהה עמד ממיטתו באישון לילה ונתקרב לקיטונו הצר של ה'סנדלר' והנה נדהם כי לפניו חבורת אנשים אנשי צורה אשר הכרת פניהם ענתה בהם כי אנשי מעלה הם, כל החבורה הזאת ישבו במעגל סביב ה'סנדלר' ולומדים עמו בסתרי תורה.

ה'סנדלר הקדוש' ברח מהפרסום ועשה את עצמו כ'סנדלר' פשוט העובד את מלאכתו בתמימות, אך היו אלו צדיקי הדור שגילו ברבים את זהותו ופרסמו לתלמידיהם כי צדיק וקדוש שוכן בקרבנו, ושמו רבי יעקב משה רביקוב זצ"ל ה'סנדלר' משכונת שבזי בת"א.

היה זה מרן החזו"א שהסיר את הפרגוד והחל לגלות לרבים את קדושתו בעולם כאשר התודע לאישיותו ע"י אנשי אמונה, ואף היה מפנה אליו אנשים לעצה ולברכה.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

שמעו
ותחי נפשכם